

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11CoCsp/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202482
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kolesár
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819202482.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Kolesára a sudkýň JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Aleny Mazúrovej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaný v parížskom registri obchodu a spoločností pod č. 542097902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému: J. R., nar. XX.X.XXXX, bytom H. X. XXX, o zaplatenie 2.443,79 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 30. decembra 2019 č. k. 10Csp/56/2019-95

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rožňava (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáha uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 2.443,79 Eur s úrokmi vo výške 22 % ročne zo sumy 433,39 Eur od 6.9.2016 do zaplatenia, zo sumy 663,93 Eur od 6.9.2016 do zaplatenia, zo sumy 1.003,60 Eur od 6.9.2016 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 488,- Eur od 6.9.2016 do zaplatenia, zo sumy 756,26 Eur od 6.9.2016 do zaplatenia a zo sumy 1.141,53 Eur od 6.9.2016 do zaplatenia. Uplatnená pohľadávka v istine, podľa jej skutkového vymedzenia v žalobe, vznikla zo Zmlúv o revolvingovom splátkovom úvere a vydaní kreditnej karty z 26.10.2014, 2.2.2015 a 10.9.2015 uzavretých medzi právnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej tiež len „CETELEM“) ako veriteľom a žalovaným v hmotnoprávnom postavení dlžníka (ďalej tiež len „úverová zmluva č. 1“, „úverová zmluva č. 2“ a „úverová zmluva č. 3“), na základe ktorých CETELEM poskytol žalovanému peňažné prostriedky, a to z úverovej zmluvy č. 1 v celkovej sume 656,- Eur, z úverovej zmluvy č. 2 v sume 823,- Eur a z úverovej zmluvy č. 3 v sume 1.051,- Eur, oproti záväzku vrátiť ich spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný, podľa tvrdenia žalobcu zaplatil na úverový záväzok z úverovej zmluvy č. 1 len sumu 388,20 Eur, z úverovej zmluvy č. 2 len sumu 339,14 Eur a z úverovej zmluvy č. 3 len sumu 131,40 Eur. Z dôvodu neplatenia ostávajúcej časti záväzkov CETELEM uplatnil vo vzťahu ku všetkým trom úverovým zmluvám právo na okamžité zosplatenie celého úveru. Žalovaný na takto zosplatené úverové dlhy neplnil ani len čiastočne. Žalobca sa stal právnym nástupcom CETELEM na základe právnej skutočnosti zániku tejto spoločnosti zlúčením s ním, v zmysle ust. § 69 ods. 3 veta prvá Obchodného zákonníka.

2. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku vyšiel bezo zvyšku z takto žalobcom tvrdeného skutkového stavu. Navyiac tiež zistil, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením úverových splátok z každej úverovej zmluvy, ročných podľa zmluvných podmienok dňa 15.2.2016 a že z dôvodu neplatenia úverových splátok CETELEM listami zo dňa 13.9.2016 uplatnil právo na okamžité zosplatenie celého úveru ku dňu 5.9.2016. Ďalej zistil, že právny predchodca žalobcu listami zo dňa

5.5.2016 vyzval žalobcu, aby na úverovú zmluvu č. 1 zaplatil dlžnú sumu 95,64 Eur, na úverovú zmluvu č. 2 dlžnú sumu 110,56 Eur a na úverovú zmluvu č. 3 dlžnú sumu 118,55 Eur.

3. Na takto ustálený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 zák. č. 40/1964 Z. z., Občiansky zákonník, v znení neskorších zmien a doplnkov a právne posúdil vzťah strán ako záväzkový z úverovej zmluvy, požívajúci ochranu spotrebiteľskej zmluvy podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd bez námietky hodnotil uplatnený nárok najprv z hľadiska jeho premlčania, s pozitívnym nálezom. Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku dospel súd prvej inštancie k tomuto záveru na podklade všeobecného interpretačného východiska, že z ust. § 103 Občianskeho zákonníka priamo vyplýva, že v prípade zosplatneného dlhu, ktorý sa mal podľa pôvodnej dohody platiť v splátkach, začína plynúť premlčacia doba od zročnosti tej splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. Za takúto splátku, v prípade spotrebiteľských záväzkov a pretrvávajúceho stavu platobnej pasivity dlžníka, prvoinštančný súd považoval v poradí prvú omeškanú splátku. Na takomto usporiadaní podľa súdu prvej inštancie nič nemení ani skutočnosť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v prípade spotrebiteľských vzťahov ukladá veriteľ vyčkať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky. Aj v takom prípade, podľa názoru súdu prvej inštancie, premlčacia doba začína plynúť už odo dňa zročnosti omeškanej splátky a nie až od uplatnenia práva na okamžité zosplatnenie úveru. Premietnutím uvedených východísk na tento prípad, súd prvej inštancie vyvodil, že žalobca uplatnil právo na okamžité zosplatnenie celého úveru pre nezaplatenie úverovej splátky (v prípade každej z uzavretých úverových zmlúv) zročnej dňa 15.2.2016, že nasledujúcim dňom, resp. najneskôr 16.4.2016 (žalovaný bol 5.5.2016 vyzvaný na zaplatenie dlžných súm z jednotlivých zmlúv a dlh bol zosplatnený po uplynutí troch mesiacov) začala plynúť všeobecná 3 ročná premlčacia doba vo vzťahu k zosplatneným zostatkom úverov a tak najneskôr uplynula dňa 16.4.2019, nakoľko žaloba bola podaná na súde až dňa 27.8.2019. Keďže došlo k premlčaniu uplatneného práva, nebolo ho možné podľa výsledného záveru prvoinštančného súdu priznať žalobcovi z dôvodu jeho nevymáhateľnosti, vyplývajúceho z ust. § 54a Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozhodnutia v obdobných veciach Okresného súdu Dunajská Streda 16Csp/194/2016, Krajského súdu v Trenčíne 19Co/42/2017, Okresného súdu Bratislava II 67Csp/110/2016 a Krajského súdu v Košiciach 2Co/103/2019.

4. Napadnutým rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie tiež o trovách konania tak, že žiadnej zo strán nárok na ich náhradu nepriznal. Toto svoje rozhodnutie odôvodnil s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p. plným procesným úspechom žalovaného v spore a zároveň skutočnosťou, žalovaný si nárok na náhradu trov konania neuplatnil a v konaní mu žiadne preukázateľné trovy ani nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca s návrhom, aby ho odvolací súd zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V odvolaní žalobca vytkol napadnutému rozsudku nesprávnosť právneho posúdenia otázky premlčania uplatneného nároku. Podľa odvolateľa súd prvej inštancie pochybil, pokiaľ pri posudzovaní premlčania vyšiel z toho, že k začatiu plynutia premlčacej doby došlo od zročnosti splátky za mesiac február 2016 (15.2.2016). Vo svojej argumentácii, spochybňujúcej správnosť tohto kľúčového záveru, odvolateľ akcentoval, že v deň prvoinštančným súdom uvažovaného začatia plynutia premlčacej doby (16.2.2016, resp. 16.4.2016) ešte neboli splnené zákonné podmienky pre uplatnenie práva na mimoriadne zosplatnenie úveru a nenastala ani jeho splatnosť. Zročnosť tej časti úverového záväzku, vo vzťahu ku ktorej žalobca uplatnil právo na mimoriadne zosplatnenie, nastala podľa odvolateľa až s účinkami tohto jeho úkonu (5.9.2016). Počnúc nasledujúcim dňom (6.9.2016) začala podľa názoru žalobcu plynúť premlčacia doba vo vzťahu k zosplatneným pohľadávkam, nakoľko až vtedy bolo možné toto právo uplatniť na súde. Svojimi odvolacími námietkami, poukazujúcimi na nesprávnosť právneho posúdenia veci, žalobca podľa posúdenia odvolacieho súdu uplatnil odvolací dôvod podľa ust. 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.. V odvolaní žalobcom formálne označený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. nebol podopretý konkrétnymi odvolacími námietkami a výhradami, ktoré by poukazovali na nesprávnosť skutkových zistení na podklade vykonaných dôkazov, a tak podľa posúdenia odvolacieho súdu nebol tento ďalší odvolací dôvod žalobcom materiálne, a preto ani procesne účinne uplatnený. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, musí prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené. Naproti tomu, vo vzťahu k ostatným odvolacím dôvodom, je odvolací súd podľa ust. § 380 ods. 1 C.s.p. viazaný ich vymedzením v odvolaní, a preto na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ust. § 365 C.s.p.

dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil (por. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1269s).

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario C.s.p., v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadiska odvolaním uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že je (odvolanie) dôvodné.

8. Žalobca svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatneného odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky premlčania uplatneného nároku. Ako už bolo zmienené, súd prvej inštancie vystaval svoj záver o premlčaní uplatneného práva na dvoch myšlienkových pilieroch. Ten prvý spočíval na predpoklade, že ak je dlžník v omeškani so zaplatením viacerých splátok, je potrebné mať za to, že z pohľadu ust. § 103 Občianskeho zákonníka došlo k zosplateniu úveru pre nezaplatenie najskôr zročnej splátky a ten druhý na názore, že od zročnosti tejto splátky plynie premlčacia doba vo vzťahu k celej zosplatennej časti úveru. Odvolací súd právne posúdenie veci súdom prvej inštancie z oboch týchto hľadísk považuje za nesprávne.

9. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne vyložil alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav použil, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

10. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

11. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

12. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Súd prvej inštancie pri posudzovaní námietky premlčania, vznesenej v konaní žalovaným správne vyšiel z citovaných zákonných ustanovení; na škodu veci ich ale nesprávne interpretoval a v okolnostiach prípadu z nich vyvodil tiež nesprávne právne závery.

14. Podstata interpretačnej nesprávnosti súdu prvej inštancie má podľa názoru odvolacieho súdu pôvod v nevedomení si dosahu novo zavedeného ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na usporiadanie vyplývajúce z úpravy ust. § 103 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré v historických súvislostiach možno považovať za pôvodné (až na systematické zaradenie § 565), dlhodobo zaužívané a v praxi jednotne chápané. Jeho podstata spočíva na dvoch základných premisách. Tou prvou je pravidlo, podľa ktorého môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 veta druhá Občianskeho zákonníka), z

čoho vyplýva, že z hľadiska ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka sa môže stať dlh zročným vždy len z dôvodu nezaplatenia poslednej z už zročných splátok. To potom znamená, že zosplatnený dlh sa podľa tejto úpravy premlčuje od splatnosti v poradí poslednej (najneskôr zročnej) splátky, nech by už bol rozsah omeškania akýkoľvek, s tým, že skôr splatné splátky sa podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia premlčujú samostatne vždy odo dňa ich splatnosti. Druhým signifikantným prvkom usporiadania vyplývajúceho z kumulatívnej aplikácie § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka je, že predpoklad pre zosplatnenie úveru spočíva len v právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky. V tomto interpretačnom ponímaní, môže veriteľ v prvý deň omeškania dlžníka so zaplacením splátky vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a v tento deň si ho aj uplatniť na súde. Je preto len logické, že práve v tento deň podľa ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnenej časti záväzku.

15. Otáznym teda je, či a ak áno, aký dosah na toto usporiadanie má ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade spotrebiteľských zmlúv zaviedlo podmienku pre aplikáciu ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a teda pre právnu možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, v podobe 3 mesiace trvajúceho omeškania s jej zaplacením. Súd prvej inštancie sa mylne domnieva, že to v prípade spotrebiteľských vzťahov nevyhnutne vedie k právnemu stavu, v ktorom sa splatnosť zosplatneného úveru časovo posúva ešte pred vznik právnej možnosti vyvolať predčasnú splatnosť ostávajúceho dlhu a začatie plynutia premlčacej doby časovo predchádza právnu možnosť veriteľa vôbec uplatniť nárok na súde. Takéto riešenie nereflektuje špecifikum podmienok zosplatnenia spotrebiteľských záväzkov oproti stavu predpokladaného v § 103 Občianskeho zákonníka, necitlivo vnáša do usporiadania pomerov medzi dodávateľom a spotrebiteľom zrejmu nelogickosť a časový paradox a prakticky skracaje zákonom určenú dobu na vykonanie práva (premlčacia doba začína plynúť skôr než veriteľ môže nárok uplatniť na súde). Preto podľa presvedčenia odvolacieho súdu nemôže právne posúdenie v takejto konštelácii v žiadnom prípade obstať. Odvolací súd v tejto súvislosti pripomína, že interpretáciu, ktorá je v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti, medzi iným tiež i prílišný právny formalizmus, Ústavný súd SR považuje vo svojej judikatúre za nezlučiteľnú s ústavným právom na spravodlivý proces (por. napr. jeho nález sp. zn. I. ÚS 357/2016 zo 14. septembra 2016).

16. Pri hľadaní racionálne udržateľného a zároveň spravodlivého interpretačného riešenia právnej situácie, ktorá nastúpila po zavedení ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je potrebné mať na zreteli, že hoc sa to na prvý pohľad nemusí takto javiť, nesplnenie úverovej splátky, má z hľadiska naplnenia hypotézy ust. § 103 Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských vzťahoch samo o sebe predsa len iný právny význam. Pokiaľ totiž uvedené zákonné ustanovenie vo všeobecnosti počíta so zosplatnením úveru z dôvodu nesplnenia splátky (v prvý deň omeškania so zaplacením splátky môže veriteľ zosplatiť úver a uplatniť si celú úverovú pohľadávku na súde), v prípade spotrebiteľských vzťahov sa k právnej skutočnosti nesplnenia úverovej splátky musí pripojiť aj právna udalosť uplynutia troch mesiacov od omeškania s jej zaplacením. S takouto ďalšou udalosťou však ust. § 103 Občianskeho zákonníka (rovnako ako ani § 565 Občianskeho zákonníka) explicitne nepočíta a z už uvedených argumentov podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že ňou upravené usporiadanie nemožno na spotrebiteľské vzťahy bez logickej korektúry vztiahnuť. Preto sa odvolací súd domnieva, že priama aplikácia tohto zákonného ustanovenia je na spotrebiteľské záväzky nepatričná a že je preto potrebné začatie plynutia premlčacej doby v prípade predčasne zosplatnených spotrebiteľských úverov posúdiť podľa všeobecnej zásady vyplývajúcej z ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Takýmto myšlienkovým postupom možno podľa názoru odvolacieho súdu vyvodiť, že premlčacia doba vo vzťahu k zosplatnenej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť od prvého dňa, kedy dodávateľ môže nárok uplatniť na súde, teda vždy 3 mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Zároveň tento spôsob právneho posúdenia umožňuje vyriešiť interpretačnú dilemu tiež ohľadne použiteľnosti ust. § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka, vylúčenie ktorého práve v spotrebiteľských vzťahoch paradoxne nedáva žiaden zmysel, nakoľko je pre spotrebiteľa celkom zrejme priaznivé, a to v tom smere, že právo zosplatiť úver môže veriteľ použiť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatnenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nie len splatnosťou ďalšej splátky, ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Inak povedané, rovnaké účinky, aké ust. § 103 Občianskeho zákonníka pripisuje nezaplateniu splátky a ust. § 565 uvedeného zákona zročnosti splátky nasledujúcej, je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch, a teda v súvzťažnosti s ust. § 53 ods. 9 tohto zákona vidieť v spojení zročnosti splátky (nezaplatení splátky) a uplynutí určeného času pre možnosť zosplatnenia spotrebiteľského záväzku.

17. Po premietnutí týchto všeobecných východísk na posudzovanú vec odvolací súd uzavrel, že pokiaľ vychádzame z predpokladu, že k zosplatneniu úverov z každej z uzavretých úverových zmlúv došlo dňom 16.9.2016 (doručenie zosplatnenia) všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatnených častí úverov v danom prípade začala plynúť 3 mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac jún 2016 (16.6.2016), a preto nakoľko k uplatneniu nároku na súde dňa 27.8.2019 došlo ešte pred jej uplynutím (16.9.2019), k jeho premlčaniu nedošlo. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, pokiaľ ide o prípadné (pokiaľ také vyjdú v ďalšom konaní najavo) skôr splatné splátky (zročné do 15.6.2016), v ich prípade plynula premlčacia doba samostatne vždy od ich splatnosti podľa ust. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka.

18. Súd prvej inštancie vedený nesprávnymi právnymi úvahami ohľadne spôsobu posúdenia začatia plynutia premlčacej doby vo vzťahu k mimoriadne zosplatneným častiam spotrebiteľského záväzku, neustálil skutkový stav potrebný pre záver o dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku. Nakoľko tento nedostatok, vzhľadom na povahu a rozsah jeho procesných dôsledkov, nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) C.s.p. neostávalo iné ako rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej a tiež v závislom výroku o trovách konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.) zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

19. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie dôvodnosti základu a výšky uplatneného nároku. K tomu vyvodí zodpovedajúce skutkové zistenia z už vykonaných dôkazov, eventuálne umožní stranám uplatniť i ďalšie prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a po prípadnom doplnení dokazovania, či už dôkazmi ktoré strany navrhli alebo ešte navrhnu v nastávajúcom priebehu konania, alebo ktoré sú pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné a ich vykonanie je možné aj bez iniciatívy spotrebiteľa s použitím ust. § 295 C.s.p., súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodne. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd vezme do úvahy len tie skutočnosti, ktoré vyšli (vyjdú) v konaní najavo (Čl. 11 ods. 4 C.s.p.) procesne správnym postupom, pričom vo svojich úvahách pri právnom posudzovaní veci vyjde z názoru odvolacieho súdu (§391 ods. 2 C.s.p.), tak ako ho vyjadril v tomto uznesení. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v konaní a argumentmi sporových strán a zároveň aby odôvodnenie nie len formálne spĺňalo náležitosti požadované ust. § 220 ods. 2 C.s.p., ale aby i materiálne zodpovedalo kritériám spravodlivého odôvodnenia. Vyhne sa pritom formalistickému a paušálnemu prístupu pri hodnotení rozhodujúcich skutočností, a tiež i pri ich vyjadrení v odôvodnení. Sústreď sa na konkrétny obsah zmluvných dojednaní, a tiež aj ich reálny dopad na vyváženosť posudzovaného právneho vzťahu strán, v záujme dosiahnutia podstaty procesným poriadkom sledovaného cieľa civilného sporového konania, ktorým je ochrana zákonnosti, spotrebiteľské právo nevynímajúc, nie ale ochrana spotrebiteľa pred dôsledkami porušenia jeho právnych povinností. Napokon pri právnom posúdení veci v ďalšom konaní súd prvej inštancie neopomenie tiež, že z judikatúry Ústavného súdu SR vyplýva vo vzťahu k posudzovaniu právnych úkonov požiadavka priority výkladu, ktorý vedie k platnosti zmluvy.

20. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie tiež o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.